

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal do Trabalho de Leiria (Portugal) den 24 juni 2013 — Modelo Continente Hipermercados, S.A. mot Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

(Mål C-343/13)

(2013/C 260/45)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal do Trabalho de Leiria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Modelo Continente Hipermercados, S.A.

Motpart: Autoridade para as Condições do Trabalho — Centro Local do Lis (ACT)

Tolkningsfrågor

1. Ska en bolagsfusion, mot bakgrund av gemenskapsrätten, framför allt [direktiv 2011/35/EU⁽¹⁾ och artikel 19], anses medföra en övergång av ansvar för överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser, som innebär att det övertagande bolaget bär ansvar för de överträdelse som det överlåtande bolaget gjort sig skyldigt till innan fusionen antecknades i handelsregistret?
2. Kan en sanktionsåtgärd på det arbetsrättsliga området vid tillämpningen av direktivet vara att betrakta som en fordran för tredje man (i det förevarande fallet rör det sig, i enlighet med reglerna om överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser, om en fordran för staten), med följden att motsvarande skuld (sanktionsbeloppet), som uppkommit på grund av överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser och för vilken staten är borgenär, övergår på det övertagande bolaget?
3. Strider det mot det ovannämnda gemenskapsdirektivet, i vilket effekterna av bolagsfusioner fastställs, att tolka artikel 112 i lagen om handelsrättsliga bolag på så sätt att denna artikel varken utgör hinder för beivrande av en överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser som ägt rum före fusionen eller för påförande av sanktionsavgift för överträdelsen, då det är fråga om en extensiv tolkning av bestämmelsen som strider mot principerna i gemenskapsrätten och, framför allt, mot artikel 19 i direktivet?
4. Strider den ovan angivna tolkningen mot principen att det inte kan anses ha skett någon överträdelse av arbetsrättsliga bestämmelser när det övertagande bolaget inte har något (begränsat) strikt ansvar eller culpaansvar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/35/EU av den 5 april 2011 om fusioner av aktiebolag (EUT L 110, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione tributaria provinciale di Roma (Italien) den 24 juni 2013 — Cristiano Blanco mot Agenzia delle Entrate

(Mål C-344/13)

(2013/C 260/46)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione tributaria provinciale di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cristiano Blanco

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Tolkningsfråga

Strider deklareringskyldigheten för och beskattningen av vinster som personer bosatta i Italien har vunnit i spelhallar i medlemsstater i Europeiska unionen, vilket föreskrivs i artikel 67 d i presidentdekret nr 917 av den 22 december 1986 (TUIR), mot artikel 49 i EG-fördraget eller ska de anses vara motiverade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa i den mening som avses i artikel 46 i EG-fördraget?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 24 juni 2013 — Karen Millen Fashions Ltd mot Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd

(Mål C-345/13)

(2013/C 260/47)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och motpart: Karen Millen Fashions Ltd

Svarande och klagande: Dunnes Stores och Dunnes Stores (Limerick) Ltd

Tolkningsfrågor

1. Med hänsyn till särpräglarna hos en formgivning för vilken skydd som oregistrerad gemenskapsformgivning har åberopats enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning⁽¹⁾, ska det helhetsintryck som ges en kunnig användare i den mening som avses i artikel 6 i förordningen bedömas i förhållande till

huruvida detta skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare ges av a) varje enskild formgivning som tidigare har gjorts tillgänglig för allmänheten eller b) varje kombination av kända särdrag i formgivningen från fler än en sådan tidigare formgivning?

2. Är en domstol för gemenskapsformgivning skyldig att behandla en oregistrerad gemenskapsformgivning som giltig enligt artikel 85 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning om innehavaren enbart har angett vad som utgör formgivningens särprägel, eller är innehavaren skyldig att bevisa att formgivningen är särpräglad i enlighet med artikel 6 i den förordningen?

⁽¹⁾ EGT L 3, 2002, s. 1

Talan väckt den 25 juni 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-351/13)

(2013/C 260/48)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Markoulli och B. Schima)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5.2 i rådets direktiv 1999/74/EG ⁽¹⁾ av den 19 juli 1999 om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns, genom att inte se till att värphöns från och med den 1 januari 2002 inhyses i inredda burar, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 5.2 i direktiv 1999/74/EG är det från och med den 1 januari 2012 förbjudet att inhysa värphöns i icke inredda burar. I artikel 3 i direktivet föreskrivs dessutom att medlemsstaterna ska se till att ägarna eller de som håller värphöns enbart använder sig av inhysningssystem som är tillåtna enligt direktivet för sina värphöns.

Kommissionen gjorde redan år 2011 medlemsstaterna uppmärksamma på deras skyldighet att följa de ovannämnda direktivbestämmelserna. Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnade framgick att ett stort antal av dem som äger eller hyser produktionsanläggningar för värphöns inte kunde uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 1999/74/EG före det datum som angavs i direktivet.

Av de uppgifter som Republiken Grekland lämnat i det administrativa förfarandet, och senare uppdateringar av dessa uppgifter, framgår att medlemsstaten ännu inte uppfyllt sina skyldigheter enligt artiklarna 3 och 5 i direktiv 1999/74/EG.

⁽¹⁾ EGT L 203, s. 53.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Italien) den 27 juni 2013 — Umbra Packaging srl mot Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Mål C-355/13)

(2013/C 260/49)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Umbra Packaging srl

Motpart: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Tolkningsfrågor

1. Är artikel 160 i lagstiftningsdekret nr 259/2003, med stöd av vilken en statlig koncessionsavgift tas ut i enlighet med artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972, förenlig med artikel 3 i direktiv 2002/20/EG, ⁽¹⁾ som föreskriver att på den liberaliserade kommunikationsmarknaden ska den behöriga administrativa myndigheten inte ha en sådan kontrollbefogenhet som den som utgör stöd för att ta ut avgiften av tjänsteanvändarna?
2. Är artikel 3.2 i ministerdekret nr 33/1990 (som artikel 21 i den taxa som är fogad till presidentdekret nr 642/1972 hänvisar till), i dess lydelse enligt artikel 3 i lagdekret nr 151/1991, förenlig med principen om fri konkurrens och med förbudet i artikel 102 FEUF mot att olika villkor tillämpas för likvärdiga transaktioner med vissa handelspartner?